

Zespół prawników praktyki prawa podatkowego w kancelarii SPCG świadczy usługi w zakresie kompleksowego doradztwa podatkowego. Sporządzamy opinie prawne w przedmiocie wykładni i stosowania przepisów prawa podatkowego. Oferujemy pomoc prawną na wszystkich etapach postępowań związanych ze zobowiązaniami podatkowymi, w tym również w postępowaniach sądownoadministracyjnych.

Na bieżąco analizujemy zmiany w uregulowaniach prawnych z zakresu prawa podatkowego oraz orzecznictwo i interpretacje podatkowe. Śledzimy też przebieg prac legislacyjnych dotyczących przepisów prawa podatkowego.

W niniejszym opracowaniu prezentujemy wybrane przez nas orzecznictwo sądów administracyjnych oraz interpretacje podatkowe, a także informacje o ważniejszych wprowadzonych lub planowanych zmianach w przepisach podatkowych.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

- Warunki zastosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodów.
- Ustalenie wartości początkowej nieruchomości.
- Ulga mieszkaniowa ma zastosowanie również w przypadku zakupu drugiego mieszkania.

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

- Wydanie majątku likwidacyjnego nie rodzi obowiązku podatkowego po stronie likwidowanej spółki.

ORDYNACJA PODATKOWA / UNIKANIE OPODATKOWANIA

- Powstanie korzyści podatkowej nie skutkuje automatycznie zastosowaniem klauzuli o unikaniu opodatkowania.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

- *Exit tax* – zmiany w projektowanych przepisach.

KONTAKT

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
- PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Warunki zastosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodów – wyrok WSA w Warszawie z dnia 12.09.2018 r., sygn. III SA/Wa 3441/17.

W umowach o pracę zawartych między spółką a jej pracownikami wysokość wynagrodzenia za prace twórcze, w odniesieniu do której pracownikowi przysługuje prawo zastosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodów, została określona na podstawie metodologii opartej na statystycznym czasie pracy niezbędnym do realizacji zadań o charakterze twórczym i nietwórczym. Metodologia ta uwzględniała różnice w specyfice pracy oraz w zakresie obowiązków dla każdego rodzaju stanowiska. Dla każdego stanowiska skalkulowany został procentowy wskaźnik udziału czasu pracy poświęconej na działalność twórczą (skutkującą tworzeniem utworów) w całkowitym czasie pracy pracownika. Na podstawie tak wyliczonego wskaźnika spółka ustalała kwoty honorarium autorskiego oraz wynagrodzenia za wykonywanie innych czynności.

Organ podatkowy uznał, że taki sposób podziału wynagrodzenia nie spełnia przesłanek warunkujących prawo do zastosowania 50% kosztów uzyskania przychodów, twierdząc, że przez wyodrębnienie honorarium za pracę twórczą nie można uznać sytuacji, w której wysokość wynagrodzenia za prawa autorskie obliczana jest w oparciu o skalkulowany procentowy wskaźnik udziału czasu pracy poświęconej na działalność twórczą (skutkującą tworzeniem utworów) w całkowitym czasie pracy.

WSA nie zgodził się ze stanowiskiem organu. W ocenie sądu oznaczony w umowie o pracę procentowy udział czasu pracy przeznaczonego na działalność twórczą może stanowić narzędzie do ustalenia tej części wynagrodzenia należnego pracownikowi, która stanowi honorarium za prace twórcze. Sąd podkreślił, że w analizowanym stanie faktycznym każdy pracownik był zobowiązany do prowadzenia własnej ewidencji czasu pracy oraz stworzonych dzieł, zaś zarówno dzieła, które powstały w czasie pracy pracowników, jak i prowadzona przez nich ewidencja, podlegają weryfikacji i akceptacji spółki. Te okoliczności pozwalają ustalić, czy rzeczywiste honorarium będzie tożsame z faktycznie wykonaną pracą twórczą, a zatem zastosowanie powyższego mechanizmu daje podstawy do zastosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodów w odniesieniu do wynagrodzenia stanowiącego honorarium za pracę twórczą.

Ustalenie wartości początkowej nieruchomości – wyrok NSA z dnia 18.09.2018 r., sygn. II FSK 1758/16.

Przedmiotowe orzeczenie dotyczyło osoby fizycznej, która nabyła do majątku prywatnego działkę budowlaną. Po nabyciu grunt został podzielony na trzy działki, z czego dwie zostały zakwalifikowane jako środki trwałe wykorzystywane na potrzeby działalności gospodarczej podatnika.

Po stronie podatnika pojawiła się wątpliwość, w jaki sposób powinna zostać ustalona wartość początkowa nieruchomości wprowadzonych do ewidencji środków trwałych prowadzonej działalności gospodarczej.

W ocenie podatnika, ze względu na fakt, że przedmiotowe działki powstały w wyniku wydzielenia z działki nabytej wcześniej dla celów prywatnych, nie jest możliwe określenie ich wartości rynkowej. W konsekwencji wartość początkowa powinna zostać określona zgodnie z art. 22g ust. 8 Ustawy o PIT, który stanowi, że jeżeli nie można ustalić ceny nabycia środków trwałych lub ich części nabytych przez podatników przed dniem założenia ewidencji, wartość początkową tych środków przyjmuje się w wysokości wynikającej z wyceny dokonanej przez podatnika, z uwzględnieniem cen rynkowych środków trwałych tego samego rodzaju z grudnia roku poprzedzającego rok założenia ewidencji lub sporządzenia wykazu oraz stanu i stopnia ich zużycia.

Organ podatkowy uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie zaistniała sytuacja, w której ustalenie ceny nabycia środka trwałego (działek) nie jest możliwe. Cena zakupu została określona w umowie, na podstawie której podatnik nabył grunt, a zatem cenę zakupu każdej z działek należało ustalić w takiej proporcji, w jakiej jej powierzchnia wykorzystywana do prowadzenia działalności gospodarczej pozostawała w stosunku do ogólnej powierzchni nabytej działki.

Sprawa ostatecznie trafiła do NSA, który przychylił się do stanowiska prezentowanego przez podatnika. Zgodnie z interpretacją przedstawioną przez NSA, w analizowanej sprawie cena zakupu dotyczyła całej nieruchomości nabytej przez podatnika. Z uwagi na jej późniejszy podział oraz zmianę przeznaczenia nieruchomości podatnik nie miał możliwości określenia wartości rynkowej wydzielonych z niej działek. W związku z tym w takim przypadku powinien znaleźć zastosowanie art. 22g ust. 8 Ustawy o PIT.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
– PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Ulga mieszkaniowa ma zastosowanie również w przypadku zakupu drugiego mieszkania – wyrok NSA z dn. 30.08.2018 r. sygn. II FSK 2413/16.

Przedmiotowy wyrok dotyczył osoby fizycznej, która sprzedała nieruchomość przed upływem 5 lat od dnia jej nabycia, zaś środki uzyskane ze sprzedaży przeznaczyła na zakup i wykończenie mieszkania w miejscowości, w której pracowała. Z tego mieszkania podatnik korzystał w dni, w których przebywał w tej miejscowości w związku z wykonywaniem pracy. Podatnik był ponadto właścicielem nieruchomości położonej w innej miejscowości, która to nieruchomość wykorzystywana była na cele mieszkaniowe podatnika i jego rodziny, przy czym podatnik przebywał w niej w dni wolne od pracy.

W związku z tym po stronie podatnika pojawiła się wątpliwość, czy przez wydatki na cele mieszkaniowe, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131 Ustawy o PIT, należy rozumieć również wydatki na zakup i wykończenie drugiego mieszkania w miejscowości wykonywania pracy. Zdaniem podatnika sam fakt, iż w momencie zakupu mieszkania był już właścicielem jednego mieszkania, nie wyklucza możliwości zastosowania wskazanego powyżej przepisu, jeżeli również drugie mieszkanie będzie wykorzystywane dla celów mieszkaniowych.

NSA potwierdził powyższe stanowisko. W ocenie sądu, literalne brzmienie przepisów Ustawy o PIT nie wyklucza sytuacji, w której osoba fizyczna zaspokaja własne potrzeby mieszkaniowe jednocześnie w kilku miejscach.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
– PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

Wydanie majątku likwidacyjnego nie rodzi obowiązku podatkowego po stronie likwidowanej spółki – orzeczenie NSA z dnia 30.08.2018 r., sygn. II FSK 2353/16.

Stroną w postępowaniu była spółka, która została postawiona w stan likwidacji. W skład majątku spółki wchodziły m. in. udziały i akcje, papiery wartościowe, certyfikaty inwestycyjne, jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych, nieruchomości, środki trwałe. Te składniki miały zostać wydane wspólnikom spółki jako majątek likwidacyjny. W takiej sytuacji wystąpiono do organu podatkowego z pytaniem, czy w związku z wydaniem majątku likwidacyjnego na rzecz wspólników po stronie spółki powstanie przychód podlegający opodatkowaniu CIT na podstawie art. 14a Ustawy o CIT.

Organ podatkowy uznał, że ustawodawca wprowadzając art. 14a Ustawy o CIT w zakresie jednoznacznego wskazania wartości przychodów oraz kosztów świadczeń w naturze brał pod uwagę również regulowanie w formie rzeczowej zobowiązań wobec wspólnika z tytułu likwidacji spółki. Tym samym jedną z czynności objętych hipotecznością wskazanego przepisu jest regulowanie w formie niepieniężnej (rzeczowej) zobowiązania spółki wobec wspólnika z tytułu podziału majątku likwidacyjnego, a wartość wydanego przez spółkę majątku likwidacyjnego stanowi po stronie spółki przychód do opodatkowania.

NSA zajął odmienne stanowisko, uznając, że na potrzeby oceny analizowanego stanu faktycznego należy wziąć pod uwagę przede wszystkim literalne brzmienie powołanego przepisu. Jego treść w sposób jednoznaczny wskazuje, że dotyczy on zobowiązania pieniężnego, w miejsce którego spełniane jest świadczenie niepieniężne. Wydanie wspólnikom majątku rzeczowego likwidowanej spółki nie stanowi zobowiązania, o którym mowa w art. 14a Ustawy o CIT.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE
– ORDYNACJA PODATKOWA / UNIKANIE OPODATKOWANIA

Powstanie korzyści podatkowej nie skutkuje automatycznie zastosowaniem klauzuli o unikaniu opodatkowania – opinia zabezpieczająca Szefa Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 27.08.2018 r., sygn. DKP4.8011.6.2017.

Przedmiotem wniosku o wydanie interpretacji była restrukturyzacja zadłużenia spółek należących do grupy kapitałowej. Z wnioskiem o wydanie interpretacji wystąpił bank będący jednym z wierzycieli grupy. Restrukturyzacja zadłużenia miała polegać na sprzedaży akcji w spółce dominującej w grupie przez dotychczasowego współnika na rzecz zewnętrznego inwestora, udzielenie przez inwestora finansowania ratunkowego na rzecz spółek z grupy oraz emisję przez nie obligacji i ich późniejszą sprzedaż.

We wniosku o wydanie interpretacji podkreślono, że po stronie wnioskodawcy pojawi się co prawda korzyść podatkowa, jednak pomimo wszystko brak jest przesłanek pozwalających na zastosowanie klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania. Wskazano, iż celem przeprowadzenia restrukturyzacji było odzyskanie przez bank, jako wierzyciela, maksymalnej części przysługującej mu należności. Oszacowano, iż w przypadku wdrożenia procesu restrukturyzacyjnego bank odzyska ok. 66% przysługujących mu należności, podczas gdy w ramach standardowej egzekucji możliwe byłoby odzyskanie jedynie 19% długu. W związku z tym planowane działania restrukturyzacyjne nie mają charakteru sztucznego.

Organ podatkowy potwierdził powyższe stanowisko. W ocenie organu, wskazane powyżej działania rzeczywiście będą skutkowały powstaniem korzyści podatkowej po stronie banku, jednak w świetle przedstawionego przez bank stanu faktycznego brak jest przesłanek pozwalających na uznanie tych działań za sztuczne. Organ podkreślił, że klauzula

przeciwko unikaniu opodatkowania może mieć zastosowanie, jeżeli spełnione zostają wszystkie warunki określone w ordynacji podatkowej. Brak sztucznego charakteru planowanych czynności wyłącza możliwość zastosowania klauzuli.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE**Exit tax – zmiany w projektowanych przepisach.**

W dniu 24 września 2018 r. został przyjęty rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw, przewidujący m.in. wprowadzenie nowego rodzaju podatku od niezrealizowanych zysków - tzw. *exit tax*. Pierwotne założenia nowego podatku zostały przedstawione w Tax Newsletter 08/18. W porównaniu do poprzedniej wersji przepisów projekt przekazany do Sejmu zawiera następujące zmiany:

- podniesienie wartości majątku, który będzie powodował konieczność zapłaty podatku z 2 mln zł do 4 mln zł;
- przyznanie podatnikom uprawnienia do wystąpienia o zwrot wcześniej zapłaconego podatku; podatek będzie miał taką możliwość, jeżeli:
 - a. w okresie 5 lat liczonych od końca miesiąca, w którym przeniósł składnik majątku poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeniósł go ponownie na terytorium RP; zwrot będzie dotyczył podatku zapłaconego na tym składniku lub
 - b. w okresie 5 lat liczonych od końca roku podatkowego, w którym zmienił rezydencję podatkową, ponownie stanie się rezydentem podatkowym w Polsce.

Autor opracowania: r. pr. Łukasz Koc - Associate. Nadzór merytoryczny: adw. Agnieszka Soja - Partner.

KONTAKT**Agnieszka Soja**

adwokat
Partner

E: a.soja@spcg.pl
T: +48 12 427 24 24

Siedziba Kancelarii:
ul. Jabłonowskich 8
31-114 Kraków
T: +48 12 427 24 24
E: spcg@spcg.pl

Oddział w Katowicach:
ul. Warszawska 10
40-006 Katowice
T: +48 32 352 19 60
E: katowice@spcg.pl

Oddział w Warszawie:
ul. Złota 59
00-120 Warszawa
T: +48 22 244 83 00
E: warszawa@spcg.pl

Oddział we Wrocławiu:
ul. Więzienna 21/31
50-118 Wrocław
T: +48 71 722 42 10
E: wroclaw@spcg.pl